

Kdo pobira članarino?

V imenu hčerke Ajše se vam zahvaljujem za izžrebano in danes prejeto nagrado za križanko. Prav je prišla, saj je hči samohranilka petletne hčerke.

Ob tej priložnosti vas bi rada vprašala nekaj stvari, ki me še posebej zanimajo. Deset let živim že za Bežigradom s hčerko in sedaj še vnukinjo. V vsem tem času ne bi mogla trditi, da sem 3 krat plačala letno članarino za socialistično zvezo. Torej niti ne moreva biti s hčerko njeni članici. Pred dvema ali tremi leti sem v Dnevniku čitala, da je za Bežigradom tudi neka druga krajevna skupnost, ki je bila za več let v zaostanku s članarino SZDL in so predlagali, da vsaj za naprej skrbijo za redno letno odvajanje. Zdi se mi, da niti v Dnevniku omenjena, niti naša krajevna skupnost nista edini v petih občinah, ki sta »pozabili« na članarino SZDL. Morda pa ne gre kri-

Za lepim Bežigradom je asfaltirana malone vsaka stranska uličica. Pločnik ob Titovi cesti pa je, odkar živimo tu, brez asfalta od trgovine na Titovi 172 pa vse do nasproti Ruskega carja. Nasprotna stran je vsa asfaltirana. Ne razumem, kako je mogoče prepustiti nekaj sto metrov pločnika prahu, jamam in mlakužam ob dežju. Prav tako se mi zdi nerazumljivo, da so za Bežigradom še vedno marsikje greznice.

Spalnico imamo sicer v prvem nadstropju, toda okno je obrnjeno na Titovo. Koliko neprespanih noči (tu okoli se tudi prav pridno z vseh strani ponoči in podnevi oglašajo hud pasji laježi), koliko živcev nas stane ta neznošen hrup – nikdar mir!

Ali so že kdaj merili na Titovi to jakost in ali je dopustna?

Tudi na Rdeči križ imam pripombe: v 10 letih ne vem, če sem plačala članarino 5 krat. Letos smo v novi krajevni skupnosti Stožice le dobili dve tovarišici (učiteljica, socialna delav-

knjige. Seveda je skoraj ni vesti, ki je ne bi prebrala. Rada imam naš »Zbor občanov«, vzorno je urejen in veliko zvezo iz njega. Le dostavljajci delajo mačehovsko z njim. V dežju se valjajo mokri izvodi, v vetru pa posamezne liste srečujem vseh povsod. Toda tako delajo dostavljajci vseh časopisov. Tudi Delo in Dnevnik smo lovili po vrtu, ob dežju pa sušili časopise.

To bi bilo vse – še enkrat iskrena hvala za nagrado in lepe pozdrave!

JOŽA VREČAR
TITOVA 198

ODGOVOR:

Tudi mi smo bili veseli vašega pisma, zato smo skušali poiskati vsaj nekaj odgovorov na vaša vprašanja. Začnimo kar pri vaši zadnji pripombi, da bomo najprej pomislili pred lastnim pragom: raznašalca bomo opozorili, naj vam časopis odselej dostavlja v nabiralnik.

Glede obeh članarin pa tole: poverjeniki SZDL in RK kar pridno hodijo po terenu in pobirajo naročnino, za SZDL po 12 din letno, za RK pa po 10. Dostojni Posavje zbrali članarino od 80 odstotkov članov SZDL, okrog 5000 članov RK pa je prav tako prispevalo svoj delež. Vas torej niso dobili doma, kljub temu da so se večkrat oglašili, zato niste mogli prispevati svojega deleža.

Še laže bo s članarinami po novem, ko so krajevne skupnosti manjše in bodo imeli poverjeniki manj dela. Izvedeli smo tudi, da bo imela krajevna organizacija SZDL kmalu tudi uradne ure, ko boste lahko sami poravnali znesek članarine, če poverjenikov le ne

bo na dom. Denar torej le ne gre v nič.

O Titovi cesti pa tole: asfaltiranje pločnika je bilo v programu komunalnih del krajevne skupnosti, vendar denarja za to zadenkrat še ni, saj je bilo v občini in krajevni skupnosti nekaj bolj nujnih del. Asfaltiranje pločnika pa je povezano tudi z rekonstrukcijo Titove ceste in gradnjo obvoznice, ki se bo prav na tem mestu križala s Titovo cesto. Izvedeli smo, da so se v zadnjem času zadeve glede obvoznice začele hitreje premikati in kaže, da bodo vsaj z zemeljskimi deli pričeli kar kmalu. Potem pa bodo uredili tudi Titovo cesto in pločnike.

Toliko za zdaj, pa se oglašite še kdaj!

Slabo ogrevanje v BS-3

Številni stanovalci nove bežigradske soseske BS-3 so se med letošnjo zimo pritoževali zaradi slabega ogrevanja.

Ko je bilo zunaj najbolj hladno, so bili radiatorji komaj zaznavno topli, obratno pa je bilo, ko se je živo srebro povzpelo krepko nad ničlo, saj so radiatorji tedaj kot za stavo »žareli«.

Zaradi takšnega načina ogrevanja se je hišni svet ulice 29. hercegovske divizije 5-7 po telefonu pritožil pri KEL. Delavci KEL-a so jim odgovorili, da je takšne reklamacije potrebno opraviti pisмено. Predsednik hišnega sveta je potem odpisal še pisмено vlogo, seveda pa je med tem minilo nekaj dni.

Na to reklamacijo je prispel pismeni odgovor, datiran s 4. 4. 1978 (33/c) s podpisom direktorja Janeza Debeljaka, ki obvešča hišni svet, da postopek ni bil pravičen:

»Sporočiti vam moramo, da take reklamacije žal ne moremo upoštevati, ker je že zastarela. Po splošnih pogojih za dobavo energije so lahko reklamacije telefonične, ustne in pisnene. Odjemalec mora reklamirati brez odlašanja.«

Točno tako je tudi postal hišni svet, le da se je nekje zapletlo. V imenu vseh stanovalcev sprašujemo, kdaj bo KEL pravočasno odgovarjal na reklamacije tako glede slabe dobave energije kot tudi glede raznih popravil.

Hišni svet
ulice 29. hercegovske
divizije 5-7

ODGOVOR:
Andrej Cluha, pomočnik
direktorja IPK tozd Komu-

nalna energetika, nam je povedal naslednje: »Telefonske reklamacije sprejema pri nas dežurni 24 ur na dan. Dokler se nam ni pokvaril magnetofon, smo vse klice posneli, od tedaj pa jih upisujemo v knjigo. V njej ni podatkov o kilcu omenjenega hišnega sveta, njihov dopis pa je opisoval dve meseca stare težave. Po splošnih pogojih za dobavo energije ljudje lahko reklamirajo osebno pri nas, po telefonu ali pisмено. Ker vemo, da gre za pomembne stvari, ukrepamo takoj, če se le da. To dobro vedo tudi drugi naši odjemalci, ne le omenjeni hišni svet. Res pa včasih priporočamo pisмено reklamacijo, da imajo tudi hišni svet natančnejšo evidenco.

S hišnim svetom, ki vam je posredoval pismo, imamo še eno težavo. Odgovorna oseba, ki ima pri njih ključne toplinske postaje, namreč pogosto posega na regulacijske naprave, za kar ni usposobljena in nima pravice, saj to lahko povzroči težave pri ogrevanju vse soseske BS-3.«

Takih vožničev ne želimo

Krajevna organizacija ZZB Bežigrad je od 21. do 24. aprila priredila izlet v spominske kraje NOB Hrvatske in Bosne. Program ogledov, ki ga je z izredno natančnostjo pripravil odbor za organizacijo, je sprejelo tudi turistično podjetje Putnik in prevzelo skrb za vse storitve, ki sodijo v njegovo pristojnost.

V pričakovanju, da bomo videli prizorišča dogodkov, ki jih zgodovina NOB beleži z zlatimi črkami, se nas je 49 izletnikov zgodaj zjutraj 21. aprila podalo brezskrbno na pot. Brezskrbno poudarjam zato, ker smo bili prepričani, da je odbor za organizacijo izleta pripravil vse potrebno za naše dobro počutje, tudi v primeru nenadne bolezni ali slabosti, saj so bila od zdravnice določena zdravilna in preventivna sredstva pri roki.

Na vsej dolgi poti ni omagal nihče. Tudi slabost ni obšla nikogar in celotno potovanje bi bilo nadvse prijetno, če ga nam ne bi zagrenil Putnikov vožnič.

Do Jasenovca, kjer so nam pokazali dokumentarni film o grozodejstvih ustaških zločincev in kjer smo ob spomenik več kot

700 tisočim pomorjenim rodoljubom položili venec, z vožničev se ni bilo posebnih težav. Na poti po Bosni pa smo vse bolj spoznavali, da vožnič ni geografsko orientiran, še manj pa seznanjen z zgodovino NOB. Od njega smo izvedeli le nekaj drobcov in si strnjene povezanosti med dogajanjem sploh ne bi mogli ustvariti, če ne bi sami vedeli kaj več o razvoju narodnoosvobodilnega boja na bosenskih tleh. Tudi marsikateri podatek je bil netočen, na opozorila pa je vožnič reagiral z nestrpnostjo in neumestnimi odgovori.

Pa še mudilo se mu je, zelo mudilo, navzlic krajem in času natančno prilagojenem programu. Na Kozari, kjer smo ob veličasten spomenik tudi položili venec, nas je silil, naj pohitimo, da pridemo čimprej v Banja Luko, ker nam bodo sicer zasedli boljše sobe. V Banja Luki, kamor smo prišli mnogo prezgodaj, bi v odličnem hotelu A kategorije Bosna dobili udobne sobe tudi, če bi tja prišli ob polnoči. Naslednji dan pa nam je na poti proti Jajcu kot v zasmeh dejal, da se je »včeraj poslužil psihološkega trika«.

Tudi v Jajcu nismo od njega (namerno ali zaradi neznanja) ničesar slišali o bogumilski pečini, v kateri je nekaj časa bival tovariš Tito. V Drvarju si nismo mogli ogledati pokopališča, kjer so gestapovci, ustaši in četniki pobili skoraj vse prebivalce mesta in okolice. Zaradi naglice, ki jo je izsilil vožnič, smo morali kar se da hitro v Bihač, »ker je priti ponoči v Bihač zelo nerodno, ker je pot zelo dolga« in podobno. V rešnici pot iz Drvarja v Bihač ni prav nič »tako dolga«.

Tako se je nadaljevalo vse do Plitvic. Tu je hotel vožnič doseči, da bi si ogledali le spodnje slapove, češ »da zaradi starosti ne bi zmožli poti tudi do zgornjih slapov in je bolje, da gremo na kosilo, potem pa čimprej v Metliko.

Ker nam je bilo v Plitvicah vožničevih »psiholoških trikov« in njegove samovolje več kot dovolj, je bilo naše potrpežljivosti konec.

Spodnje slapove smo si ogledali od blizu s pešačenjem, do zgornjih slapov pa nas je popeljal avtobusni vlak, imenitna turistična atrakcija, za katero pa službeni Putnikov vožnič sploh ni vedel.

Podjetju Putnik priporočamo, naj v prihodnje bolj pazljivo izbira vožniče, zlasti pa naj bo bolj kritičen pri izbiri vožničev za potovanja po spominskih krajih narodnoosvobodilnega boja.

EDA KOMAVLI

pisma bralcev

viti krajevnih skupnosti za to, morda bi morala SZDL sama poskrbeti za redno letno odvajanje članarine. Vsekakor je to za SZDL ogromna izguba denarja v več letih, v več občinah in krajevnih skupnostih!

ka, ki bosta to urejali. Veliko škoda za primanjkljaje, ki so nastajali, ker ni bilo nikogar, ki bi skrbel za pobiranje članarine RK.

»Zbor občanov« prejmem le takrat, ko ga prinese hčerka iz Mladinske

Pločnik brez asfalta – tako bo še nekaj časa, saj bo prav na mestu, ki je na sliki, nekoč Titovo cesto prečkala obvoznica.

S »kamničanom« v svet

Vse kaže, da se bomo konec meseca spet vozili z vlakom v Kamnik. Uvedli bodo potniški promet, ki so ga ukiniteli pred desetimi leti. Vlaki v Kamnik bodo vozili sedemkrat na dan. Prav gotovo ga bodo veselili tudi Črnučani, saj bo ob prometnih konicah na cestah vlak še najbolj zanesljivo prometno sredstvo.

Spet razstava

V počastitev dneva mladosti so v jedilnici IMP na Vojkovi ulici odprli razstavo likovnih in kiparskih del. Razstavljata člana delovnega kolektiva, vodja varnostne službe Ivan Lampret in vodja skladišča, Marko Hribar.

2 / ZBOR OBČANOV

O NALOGAH PO 8. KONGRESU ZKS

Seminar za direktorje

Komite občinske konference ZKS Bežigrad bo 25. in 26. maja pripravil seminar za individualne poslovodne organe – člane ZKS s področja gospodarstva. Seminar naj bi predvsem opredelil njihove naloge po osmem kongresu ZKS. Že prvi dan seminarja bodo udeleženci z ožjim političnim aktivom občine analizirali družbenoekonomske in politične probleme v občini in naloge v zvezi s tem, največji poudarek pa bo na samoupravni organiziranosti bežigradskih delovnih organizacij in tozdov, dohodkovnemu povezovanju, kadrovskih problemih in problemih s področja razvoja, investicij in s tem v zvezi delitvi družbenega produkta.

Posebna tema bo posvečena nalogam komunistov v združenem delu po 8. kongresu; Prav gotovo pa bo posebno zanimiva tema o vlogi individualnega in kolektivnega poslovodnega organa v DO kot je opredeljena v zakonu o združenem delu in kot jo razumemo v vsakdanji družbeni praksi. Na koncu seminarja bodo spregovorili še o aktualnih družbenopolitičnih vprašanjih doma in v svetu.

Osnovno gradivo za uspešno spremljanje tega dvodnevne seminarja je prav gotovo Resolucija osmega kongresa ZKS. Na seminar so vabjeni tudi individualni poslovodni organi, ki niso člani Zveze komunistov.

PLANINSKI TABOR NA RAŠICI

Veličastna proslava

Številni bežigradski planinci in drugi občani so se v nedeljo, 21. maja zbrali na Rašici. Pridružili so se množici planincev iz Ljubljane in okolice, ki so se v prijetni vasi zbrali na VIII. planinskem taboru. Letos ga je

organiziralo Planinsko društvo Rašica, pokrovitelj je bila občinska skupščina Šiška, patronat pa je prevzela tovarna pletenin Rašica.

Planinci so s tem počastili tudi dan mladosti, 200-letnico prvega vzpona na Triglav, 30-letnico Planinske zveze Slovenije in 20-letnico planinskega društva Rašica.

Udeležencem tabora je spregovoril sekretar mestne konference Zveze komunistov Marjan Orožen. Kulturni program so izvedli godba na pihala iz Vodice, pevski zbor Posavje, solist Ladko Korošec. Nastopile so še gojenke vzgojnega zavoda iz Višnje gore in recitatorji.

Obvestilo rezervnim starešinam

Občinski odbor Zveze rezervnih vojaških starešin opozarja vse zamudnike, da je zadnja možnost za sodelovanja na taktično orientacijski vaji z izpiti v soboto, 27. maja na Črnučah.

OBČINSKO PRVENSTVO

V prvi pomoči

V počastitev rojstnega dne tovariša Tita je občinski odbor RK Bežigrad priredil na Gosposodarskem razstavišču tekmovalje mladih v prvi pomoči. Tekmovalo je 11 ekip iz srednjih in poklicnih šol ter 15 ekip iz osnovnih šol. Pokrovitelj tekmovalja, ki ga je vodil dr. Simo Opačić, so bili Zavod za socialno medicino in higieno, Mladinska knjiga in Belinka.

Med srednjimi in poklicnimi šolami je zmagala druga ekipa bežigradske gimnazije pred dvema ekipama vojaške gimnazije Franc Rozman-Stane, med osnovnimi šolami pa je zmagala ekipa OŠ Franceta Bevka.